

לעשות רצונך אלוקי חפצתי

בטחון שבועי

מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק
מהגה"צ רבי יהודה מאנרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת לך לך תשפ"ו

יסוד עצום בבטחון

שאלות ותשובות עם הרב שליט"א

שאלה: ב"ה אני מתחזק ע"י הגליונות והשיעורים מאוד. אני מחכה כבר תקופה ארוכה למצוא מקור פרנסה, ואני משתדל לחיות לפי היסודות שאני שומע וקורא, כגון לומר "אדרבה" כשהמצב אינו נראה טוב, ולחזק את עצמי בבטחון שהשי"ת הוא כל יכול, ולהודות להשם על כל הטוב, ואף על הישועה העתידה לבא (כדברי רש"י תהלים י"ח ד'). ביינתיים, הישועה עוד לא הגיעה.

אני מנסה לומר שכנראה שזהו המצב הטוב ביותר בשבילי. אבל אני מרגיש שכיון שבטחון הרי עובד, א"כ, אם אצלי זה לא עובד, כנראה שיש בי חסרון או חטא. אני מנסה להשאר עם מחשבות חיוביות. אבל זה כ"כ קשה.. וכמה שהזמן עובר יותר, אני יותר נוטה לייאוש וללחץ. האם הרב יוכל לסדר לי את המחשבות?

תשובה: הבטחון האמיתי הוא לדעת שאינך בעל הבית על החיים שלך! אתה לא מחליט מה אתה מקבל או צריך, ואינך חייב לקבל שום דבר! תשמח עם הקצת שיש לך ותכיר שיש משהו שהוא בעלים על חייך!

באמת מי שעובד על בטחון, בדרך כלל, יש לו אפשרות לקבל מה שהוא מבין שהוא צריך. ויש אנשים בעלי בטחון גדולים שאחרי שנים

תרח הוליד את אברהם

אותם! כששואלים אותי לאיזה כולל ללכת, אני עונה "לאיפה שתקבל יותר כבוד!!" ומאיפה למדתי השקפה זו? מנובהרדוק!! (מורי ורבי'ר' חיים מרדכי וויינקראנץ זצ"ל). בנובהרדוק הבינו בכוחות הנפש, וידעו שאי אפשר להתחיל עם בזיונות. העבודה על בזיונות מגיע רק אחרי שאתה כבר עמוק בחיבור לעבודת השם ע"י השלא לשמה, וגם אז, אתה צריך את ההדרכה הנכונה בשביל זה! אל תכניס את עצמך למצבים קשים! אתה חייב לדעת מה בכוחך לעשות, ואתה צריך רב ומורה דרך!

אברהם העברי

השם 'אברהם' כולל בתוכו לשון 'אב' - שאברהם היה אב רחום לכל סובביו (ואח"כ לכל המון גויים), ולשון 'רם' - רוממות. וי"ל שסוד קיומו והצלחתו של אאע"ה להיות "העברי" - שכל העולם מעבר אחד והוא מעבר השני, נבע מהרוממות שלו. הוא היה מעל הבלי העוה"ז, לא רק להיות מרומם לעצמו, אלא גם להיות אב רחום לכולם. הנצי"ב בהעמק דבר, [על הפסוק וינגע ד' את פרעה נגעים גדולים וכו'] על דבר שרי 'אשת אברהם', מוכיח מדברי חז"ל שאבי רהם אבינו היה עמוד התורה. ואיך זה הולך יחד עם מידת החסד של אברהם אבינו? התשובה, רק מי שמרומם יכול להיות בעל חסד אמיתי. וע"י רוממות התורה אאע"ה זכה להשפיע על כל העולם מתוך מדרג תו הרמה. בלי רוממות, בעל החסד עלול לרדת להיות כמו אלה שמשפיע עליהם. (ידוע שהח"ח זצ"ל היה אומר שמלמד צריך לזהר לא ליהפך לילד!) בעל חסד

אנחנו עומדים ותמהים, איזה מין אהבה קיבל אברהם אבינו מהוריו - עם אבא כמו תרח שהיה מוכן למסור אותו לנמרוד להריגה. (ועוד מבואר בחז"ל [עי' פרקי דרבי אליעזר פרק כ"ו] ש"ג שנה היה אברהם אבינו מתחת לאדמה מפני שכל גדולי המלכות רצו להרגו, ואח"כ שמו אותו בבית האסורים.) איך צמח עמוד החסד עם ילדות קשה כל כך?

והנה בוודאי אין לנו קצה הכנה כאברהם אבינו שגדלותו נשגבה מאתנו מאוד מאוד. אבל מ"מ תורה היא ואנו צריכים להתחזק מזה. אנחנו נלמד מזה, שמי שחסר לו אהבה כשהיה קטן, יכול להשלים את זה ע"י שיתן אהבה לאחרים! אני מלמד לילדים, ויוצא לפעמים שצריך לחזק תלמידים. אם חיים צריך עידוד, אני - שלב ראשון - שואל את שלומי אם הוא אוהב את חיים. כשהוא אומר 'כן', וחיים מרגיש מזה טוב, אז אני שואל את חיים אם הוא אוהב את שלומי? כשהוא עונה כן - אז אני רואה שבשלב השני, חיים קיבל הרבה יותר מאשר בפעם הראשונה. כשאדם זוכה לתת לשני הרגשה טובה, הוא עצמו מתרומם. ברגע שאתה 'נותן' ולא 'נוטל', אז אוטומטי אתה למעלה, אתה כבר לא צריך ללכת לפסיכולוגים, ואפילו אינך צריך לכתוב מעלותיך כל היום.

אני שומע שוב ושוב בכל אלה שיוצאים לכוללים מחוץ לעיר במקומות שיהודים מתחזקים שם על ידם, הם מרגישים מלאים סיפוק, ושמחים כי הם "נותנים" ויודעים שאחרים צריכים אותם ומעריכים

אמיתי משפיע מלמעלה למטה: מתוך רוממותו, הוא דואג לאחרים הקטנים ממנו. (בדומה לקונו - המגביה לשבת... המשפילי לראות) ועוד, עיקר החסד של הבן תורה, זה להשפיע מתורתו על אחרים. וכמו אצל אברהם - את הנפש אשר עשו בחרן, מתוך אהבת הבן ריות, יחד עם אהבת התורה"ק, הוא רוצה להשפיע מתורתו גם על אחרים.

ויותר מזה, כיון שהוא בעל חסד, הוא מוכן אפילו לוותר מהשלי- מות שהיה יכול להגיע אליה, כדי לקדש שם שמים ולהשפיע על אחרים. הנצי"ב בתחילת פרשת חיי שרה פי', שמה שאברהם היה טפל לשרה בנביאות, כמו שאחז"ל על הפסוק כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה, הוא משום שלשרה היתה אפשרות להתבודד עם השי"ת, משא"כ א"א היה עסוק עם הרבים ולא היה יכול להגיע לאותה הדרגה! ועד"ז מצאנו, שרק אחרי הפרד לוט מעמו, הקב"ה דיבר אתו - (י"ג-י"ד, ורש"י שם), נמצא שהיה מוכן לוותר על מדרגות גבוהות של נבואה, העיקר לקרב את לוט!

לסיכום: אין דבר יותר טוב לבנין האדם, מאשר גאווה דקדושה - לה- כיר כוחותיו גם כלפי עצמו, וגם להאמין שיכול לעשות המון להועיל לאחרים, ולא לפחד כ"כ שלא יצליח. ואין סכנה יותר מאשר ענוה פסולה שהיא הגורם הגדול לאדם לקבור את שאיפותיו, כוחותיו והצלחותיו ח"ו לכל חייו! תאמין שהשי"ת ייעד לך תפקיד נעלה והטוב, ותגיע לגדלות - הן בחלקך בתורה"ק, והן לעזור לכלל ישראל! יש לי כמה ידידים, שע"י שאני דורש הרבה על 'גדלות האדם', הם יצאו לכוללים מחוץ לעיר, והם 'הופכים שם עולמות'! זה הופך אותם לאנשים המאושרים בעולם!! הכל תלוי במחשבותיך!

חובת זיכוי הרבים

בספר מדרגת האדם, (מאמר זיכוי הרבים פרק ו') הביא מתנא דבי אליהו פרק י"א. שהסיבה שנהרגו כ"כ משבט בנימין, היה תוצאה מכך שהסנהדרין של אותו דור לא הלכו מעיר לעיר ללמד תורה והלכה. יום אחד ללכיש אם לוחם לחברון, יום אחד לבית קל, יום אחד לירושלים, וכן כל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל כו' כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה, והם לא עשו כן, אלא נכנסו כל אחד לכרמו ואמרו 'שלום עלי נפשי', כדי שלא להרבות עליהם טורח. ע"כ מחז"ל וזו תביעה נוראה.

בודאי צריך רב, והאדם חייב להשקיע קודם כל בעצמו להיות ת"ח לפני שמשפיע על אחרים. כי כל עוד שאינו ת"ח הוא כמו רובה פשוט (rifle) ואילו כשהוא ת"ח, הוא כבר כמו "טנק" (tank). ולכן אדם חייב להתייצב עם רב שמכיר אותו היטב לפני שיוצא לקירוב, ולדעת גם באיזה אופן הוא צריך להשפיע. ויש לדעת שיש יצה"ר מיוחד נגד זיכוי הרבים. היצר אומר לאדם לדחות, עד שכבר איבד את החשק והכוחות לזכות את הרבים. ונשאר בגדר 'עומד' לכל ימי חייו. פעם אברך שאל אותי, האם לעבור לכולל מיוחד ששם יוכל להתעלות, או לעזור לרבו להקים ישיבה. בד"כ הייתי אומר לו לבנות את עצמו להיות ת"ח, אבל במקרה הזה הבנתי

של שעות של לימוד המוסר על בטחון יכולים לקיים בעצ- מם 'העקשן יצליח'.

אבל זה לא לכל אחד. מי שרואה בעצמו שעם הבטחון נהיה בלחץ על ידי שמחכה לישועה, הוא חייב לעבור לסוג בטחון השני שכתוב בחובה"ל, שהוא למסור את עצמו להנהגת השם ולשמוח עם המצב שלו, בידיעה ברורה שהכל לטוב בה.

כל המציאות של בטחון, זה רוגע ושלום. ולכן, מי שבלחץ, אינו יכול להמשיך לבטוח שיהיה טוב כי הוא סותר את כל העניין. מי שבאמת אינו מודאג כלל מהמציב כי מושרש אצלו חזק מאוד שכל מצב שרק יהיה, יהיה טוב בשבילו. הוא יכול לבטוח גם שהמצב ישתנה. אבל מי שבלחץ לא יקבל את מה שהוא רוצה, הוא חייב, דבר ראשון ללמוד לקבל את מצבו מהשי"ת בשמחה!

הנתיבות שלום' המשיל ענין הבטחון לגשר צר שאין לו מעקה, רק מי שאינו מפחד ליפול אינו נופל! וכן בענין הבטחון, רק אם אינך מפחד משום דבר אז בטחונך יעמוד לך, אבל 'חרדת אדם יתן מוקש' אם אתה באמת מפחד, אז עדיין אינך "בטוח". החוה"ל בפ"א משער הבטחון כותב שהביטחון הוא "מנוחת נפש הבוטח" א"כ אם אין לך את זה, אז הדרך הוא, לדעת ששום דבר אינו מוכרח להיות כפי ההבנה שלנו - לא מחשבותי מחשבותיכם, ובפרט בעוה"ז שהוא טפל כל כך. לכולם יש מכשולות ואינך רשאי להבהל מהם! אם תשמח עם כשלונותיך אז אתה מוצלח באמת! רק בדבר אחד תהיה בטוח - שבסוף תשרוד גם את כל המכשולות! תבין שבאמת כל המצבים הם רק נסיונות לטובתך, לתיקון המדות (כגון כבוד וקנאה ושנאה וכו') או לחזק בטחונך. והשי"ת לוקח אותך דרך כל הנסיונות ומחזיק בידך! "אל תירא כי עמך אני, אל תשתע כי אני א-לקיך, אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי.... כי אני ד' אלקיך מחזיק ימינך, האומר לך אל תירא, אני עזרתיך!" (הפטרת לך לך).

התשובה צריכה להיות "לא!" אבל טוב וכדאי תמיד להתיעץ עם רבנו.

שזוהי הזדמנות חייו להיכנס לזיכוי הרבים ע"י הקמת ישיבה. [דרך אגב, אם ע"י שיוצא לזיכוי הרבים הוא ייזק באופן רוחני, אז בד"כ

רחוק בבטחון

שון, אות כ"ו) "לבטוח בד' בכל לבבך, ולהאמין בהשגחתו הפרטית. ובה תקיים בלבבך היחוד השלם, בהאמין בו כי עיניו משוטטות בכל הארץ ועיניו על כל דרכי איש, ובוחן לב וחוקר כליות, כי מי שאינו מאמין באשר הוצאתיך מארץ מצרים אף באנכי ד' א-לקיך אינו מא-מין, ואין זה ייחוד שלם, כי זהו סגולת ישראל על כל העמים, וזה יסוד כל התורה כולה".

יהודי צריך ללכת בדרכי האבות הקדושים שלנו, ולעשות עסק גדול מהודיה להם - וכמו שהם בנו מזבחות, כך אנחנו נעשה פעולות גדולות של הודיה כל ימי חייו. ויודה להשם אפילו על ישועות שראה בהם רק תחילת הישועה. (ועי' רש"י תהילים י"ח-ד שדוד המלך היה מודה על ישועותיו עוד לפני שהתחילו! הגר"א מפרש על הפסוק שאמר דוד לשאול, כשהציע את עצמו להלחם עם גלית, אמר גם את הארי גם את הדב הכה עבדך, ואח"כ סיפר איך היה, ואמר שהגיע אריה ונשא 'זה' מן העדר, והקרי הוא 'שה'. ופי' הגר"א, שדוד המלך עשה מאותו השה, בגד כדי ללבשו תמיד, למזכרת תמידי לניסים שה' עשה לו, ובאמת רק ע"ז הגיע לכזה דרגא באמונה ובטחון. ובא-מת מפורש במדרש (אסתר רבה ו-ו) שמיד כשהרג את הארי ואת הדוב, כברהבין שמא דבר עתיד ליארע את ישראל, והן עתידין לה-נצל על ידי! יהודי מודה להשם, כשרק מתחיל לראות איזה תחילת הישועה. הוא רואה כל סימן קטן - מראה על עתיד נפלא!!

שכר הרבה מאד!

הבטחון מביא לאדם שכר עצום!! הקב"ה אמר לאברהם, אל תירא אברם, שכר הרבה מאד, על מה השכר הגדול? מפרש האבן עזרא, בזכות בטחונו בד', ללכת למלחמה עם ארבע מלכים גיבורים כל כך שנתחו כ"כ הרבה אומות אחרות כמבואר בפסוקים, שעוד לפני שנלחמו עם חמשת המלכים, הם הכו את הרפאים, הזוזים והאימים (שכולם היו ענקים כמבואר בפרשת דברים). גם את העמלקי והאמורי רי, ועכשיו, חמשת המלכים, שכנראה חשבו שביחד הם כן יצליחו להכניעם, נפלו גם הם בידיהם. ועם כל זה, אברהם אבינו אינו נרתע, ויוצא עם אליעזר לבדו, או עם 318 תלמידים להלחם בהם! וזה הכל מכח בטחונו, ועל זה הובטח: שכר הרבה מאד! החזקוני כתב ג"כ שהשכר הוא על הבטחון, אלא שהוא מפ' שזה על מה שהיה מוכן להביא את כל שלל המלחמה בחזרה למלך סדום, כי ידע ש'לי הכסף ולי הזהב אמר השם!'. הקב"ה מחשיב את הבטחון שהאדם בוטח בו לחסד, כמו שנאמר והאמין בד', ויחשבה לו צדקה. ולכן השי"ת משלם ע"ז טבין ותקילין!

אם התוה"ק כבר כתבה שהשכר הוא הרבה מאד, זה חייב להיות מצוה חשובה עד מאד! ובאמת במדרש רבה שמות (ז-ט) כתוב שגן עדן צור עקת להשי"ת תן לי צדיקים... ולמי אני מבקשת, לאותם שהיו בטור-

הנה נא עצרני ד' מלדת, בא נא אל שפחתי, ואבנה גם אנכי ממנה. לה-רבה מאיתנו, יש קושי בבטחון, כי מרגישים שהסבל הוא בהשגחה, ומן השמים. אבל משרה אמנו אנו רואים לא כך! כשהיא רואה שאין לה ילדים, היא מחפשת עצות וזכויות ללכת נגד הטבע! התפקיד של האדם הוא להבין שהוא צלם א-לקים, חלק א-לוק ממעל, ושיש לו כח להתגבר גם על מצבים 'בלתי אפשריים'!

בגמ' ב"מ נט:, במעשה של החרם על רבי אליעזר בן הורקנוס, כש-עמד על רבן גמליאל נחשול שבים לטובעו, הוא אינו נרתע! עמד ר"ג על רגליו, ואמר 'רבש"ע גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי...אלא לכבודך שלא ירבו מחלוקות בישראל', ונח הים מזעפו! הוא יודע שאם הוא מלמד זכות על עצמו, הוא יכול לנצח את הגזר דין שאולי נגזר עליו! גם לפני זה בגמ', כשרבי אליעזר אומר אמת המים יוכיח, שמימי התחילו ללכת אחרנית, וכרוב יוכיח שנעקר ממקומו מאה אמה וכותלי בית המדרש יוכיחו, שהתחילו ליפול! התנאים לא נבהלו - גער בהם רבי יהושע: אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהל-כה, אתם מה טיבכם [היינו, מה לכם להתערב!]. ואף כשיצא בת קול מן השמים שהלכה כרבי אליעזר, עמד רבי יהושע על רגליו ואמר 'לא בשמים היא!'. זהו הכח האדיר של צלם א-לקים, לא להבהל משום כח בעולם, הוא יודע שהוא עם השי"ת והשי"ת יהיה אותו לכל מה שהוא צריך ושראו לו לעשות!

איך מגיעים לזה?

אברהם אבינו ושרה אמנו, במשך כל עשרות השנים שציפו ל-שועתם, הם לא חשבו על מצבם בצורה שלילית. הם היו עסוקים - אברהם מגייר את האנשים, ושרה מגיירת את הנשים. ביתם היה פתוח לרווחה, כל דכפין ייתי ויכול! וכמו שנתבאר למעלה, על ידי שהיו עסוקים בנתינה לאחרים מתוך רוממות, הם ראו רק את הטוב שהשי"ת נותן להם - את הזכות לפרסם שם שמים בעולם וללכת בדרך ד' לעשות צדקה ומשפט.

היצר הרע אומר לאדם להתרכז על מה שחסר לו, שידוך, ילד פרני סה, רפואה וכו' וכו'. החכם מדאי עסוק בעבודת השם שלו, בלימוד התורה שלו ובזיכוי הרבים שלו, עד שאין לו זמן בכלל לחשוב על מה שחסר לו! ואדרבה! ראשו של בעל הבטחון תמיד מלא עם חלומות נפלאים, אף אם הם הרבה מעבר למצב שלו עכשיו!

יהודי מודה לה' מיד כשנראית הישועה באופן!

נח בנה מזבח להשם, רק לאחר שיצא, וכבר ראה את ישועתו. אבל אברהם אבינו בנה שתי מזבחות, ועקב בנה אחד, ושניהם בנו רק על סמך ההבטחות ששמעו מד'! ובאמת בארחות חיים להרא"ש כתב שעיקר החילוק בין יהודי לגוי הוא הבטחון, וז"ל בסוף היום הרא-

בטחון זה חיוב!

אנשים מתעסקים עם בטחון, כדי להרגע מכל מיני לחצים, ואינם שמים אל ליבם שהבטחון הוא מצוה שחייבים לקיימה! ולא סתם השכר כ"כ גדול, בטחון הוא המדה היקרה ביותר, עד שכתב הגר"א (משלי כב-ט): ועיקר נתינת התורה לישראל, הוא כדי שישימו בטחונם בהשם, עכ"ל.

חיים על שמך! ובאמת רק על בטחון אנחנו מזכירים בשמונה ערה את השכר. ובחזרה ל"סוף הפתיחה (והתשיעי): והבטח בהשם ילונו גמול בטחנו בעוה"ז ובעוה"ב. ובאוצרות הרמח"ל (עמוד רמ"ז) בדרוש הקיווי כ' וז"ל: המקוה, אפילו נכנס בגיהנום, יוצא ממנו.... וכמו שקויה בחייו לד', כן לאחר מותו, כשמתגברים נגדו הדינים, הוא מתחזק בתקוותו עד ד' ונקשר בו, ומסתלק ברגע! והו' לישועתך קיויתי, אינו אומר אקוה, אלא קיויתי בחיי, כן אחר המות לא יבושו הקווים, עכ"ל.

ברוכים הבאים לנובהרדוק! (מחיווך היומי)

יותר לראות שאתה מסוגל לדפוק ולדבר! אבל שוב, הכל עם רבי! בנובהרדוק לימדו "אמיצות" אומץ הלב - לא לפחד מאנשים, החוה"ל הרי כותב שזהו עבודה זרה לפחד מאנשים. בלויה של אחד מרבתי (הייתי צעיר) [בקשתי רשות מהנהלת הישיבה] הכרזתי בפני כולם שצריך לעשות משהו לע"נ הנפטר הגדול, ועשיתי בו במקום \$1000! מטבעי אני מפחד מאוד, אבל כשלומדים מוסר באופן הנכון ובשיטת נובהרדוק - לומדים לא לפחד מהעולם!!! מה אתה מפחד? מה יכול להיות? אולי מישוהו יצחק עליך קצת? שיצחק!! (אבל תשמור מאוד ותדבר עם ת"ח יר"ש על כל דבר שאתה עושה. אסור לעשות שטוי תים!) זהו חינוך כ"כ טוב. אפשר לפעול כ"כ הרבה לכלל אם אין כ"כ הרבה מורא ממה יאמרו! מורא אנשים! עבודה זרה!! [מי שאינו מסוגל לא לפחד - לא לדאוג, הקב"ה תובע רק מה שיכולים. אבל אם היה אפשר ללמד את עצמו אמיצות זהו דבר טוב מאוד!].

ד. רבותי, אני רוצה לספר א מוראדיקע מעשה. לאברך היה הרבה שעה באזניו. (פוגע קצת בשמיעה) וצריך רופא שיוציא השעוה. הלך למומחה, והוא שומע כמו שלא שמע מעולם. ופתאום שם לב שהוא גם מדבר הרבה יותר בקול ועם געשמאק. ושאל את המומחה איך זה קשור למה ששומע יותר טוב. הוא הסביר שמי שאינו שומע טוב, גם אינו שומע טוב את עצמו והוא בטוח שקולו קול נמוך. וממילא אינו משקיע לדבר יותר בקול. אבל כששומע את עצמו מדבר בקול אז משיקע לדבר בקולו קול עז! והוא בריה חדשה.

רבתי זהו מוסר השכל! אם הלב סתום ואינו יודע מעלותיו ואינו מכיר את עצמו, הוא יוכל לעבור חיים שלמים בלי לחיות כפי כוחותיו. אבל כשמוציאים את הלכלוך והסתיומות, אז אדם יכול להכיר את עצמו ולחיות עם כוחותיו האמיתיים הגדולים!! הרב רודמן אמר שהסבא מסלבודקא אמר לו יום ולילה שהוא הר' עקיבא איגר של הדור הבא, וזהו מה שגידל אותו.

א. אני מחזיק את עצמי כנובהרדוקער ואני מתפלל להשי"ת - ומבקש מהעולם שיתפללו אתי - שנוכה להחזיר את נובהרדוק בכל כוחו והד"ר. בנובהרדוק אמרו, "אין לנו מקום להפקרות של העולם המודרני. א"א אפילו לחשוב ע"ז. כי אם יש בלבו אש של מוסר ויודע ללמוד מוסר כמו שצריך, הוא נהיה בריה חדשה לגמרי". צריך להתפלל להחזיר את היסודות של נובהרדוק של פעם, שיהיו יותר ויותר למעשה. זה חיים נעלים ושמחים של רוחניות, שלא דואגים על כבוד.

ב. קבוצה של 15 בחורים עם רבותיהם מעיר אחרת הגיעו לליקווד לראות ולשמוע מכמה וכמה מקומות דברי הדרכה וחיוזוק. והם כולם אמר פה אחד שאצלי הם קבלו יותר מכל מקום אחר! אני לא ידעתי בדיוק מה היה מיוחד, אבל אחד מרבתיים אמר לי שמאוד תפס אותם מה שדברתי הרבה על ענין רדיפת הכבוד שאנשים שאינם מחפשים כבוד הם בריאה אחרת, וזה עושה את האדם שמח. כמה צריך לשי" מוע ולהשקיע לא לרדוף אחר הכבוד שמעביר אדם על דעתו ועל דעת קונו, שכמעט אין דבר שאדם עושה באמת, כי הכל רק רדיפת הכבוד, ואם מדברים על זה הרבה, אנשים משתנים מאוד. ואני שומע מחברים ובפרט מאלה שמתפללים אתי בביהמ"ד, שאם אתה אצל הרב מנדל 8 חודשים, אז אתה בריאה חדשה, אתה שמח ומחזיק מעצמך - ואני מדבר על בני תורה חשובים! כמה החיים מאירים כשלוקחים דברים כאלה ללבבותנו. צריך לדבר ע"ז ולהתפלל ע"ז מאוד וללמוד שער ייחוד המעשה שזהו עניינו - לא להיות משועבד לאנשים!

ג. אני מזמין כל יהודי להצטרף לשיטת נובהרדוק! טעמו וראו כי טוב ד'! בתקופה האחרונה נכנסתי כמה פעמים לבתי כנסת, ועוד כל מיני הזדמנויות, (פעם אחת היה בקידוש באיזה ביהמ"ד של 1000 איש לאחר התפילה, נעמדתי ונתתי קלאפ (דפיקה) על הבימה ואמרתי ווארט של דקה (לא לעכב את הציבור) והציבור מאוד נהנו. [אחד מהשומעים אמר לי - "חוץ ממה שנהניתי מהתוכן של הווארט הקצר נהניתי עוד

קו 'עמודיה שבעה' 0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם

לשמיעת שיעורי הרה"צ יהודה מנדל שליט"א בקו 'השגחה פרטית' 02-3011300 או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:

050-4154557 לקבלת הגליון במייל X7100100@GMAIL.COM

נהנית מהגליון?

לתרומות:

בירושלים: 0504199693
בית שמש: (הר"ר יצחק לב ארי הי"ו) 0504121613
בני ברק וקר"ס: 0504154557
לאמריקה: +13478604298